

Mulighed kunde opstaa, at man f. Eks. i Teglværksindustrien blev nødt til at dispensere fra denne Lov under Trykket af Ønsket om at fremskaffe rigelige Byggematerialer. Jeg indrømmer, at et saadant Ønske naturligvis er til Stede, men jeg er ikke sikker paa, at man fuldt ud udnytter de bestaaende Virksomheder, og om ikke en stor Del af den Vanskelighed, der her findes — det er i alt Fald sagt mig, at noget saadant er Tilfældet for Teglværksindustriens Vedkommende — skyldes dels en ret lav Betaling, dels at man har overmaade svært ved at skaffe Indkvartering, Kost og Logi til de Arbejdere, som skal flyttes fra andre Egne af Landet ud til de Steder, hvor Teglværkerne ligger. Det vil sikkert være nødvendigt, at man i første Linie søger at overvinde disse Vanskeligheder; saa skulde jeg tro, at med den Arbejdsløshed, der findes, maatte det være muligt at tilvejebringe den nødvendige Arbejdskraft til disse Virksomheder.

Det samme ærede Medlem sagde ogsaa med Hensyn til dette Lovforslags Virkninger overfor Arbejdsløsheden, at han haabede paa, at der dog maatte komme en anden Tid, hvor vi ikke havde en saadan arbejdsløs Hær, som vi desværre har nu. Dette Haab deler vi naturligvis alle, men jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at en saadan Tid, hvor der ingen arbejdsløse fandtes, ligger ret langt tilbage. I det hele er det vel med det System, som nu en Gang er gældende paa Produktionsomraadet, med den Planløshed, med hvilken der produceres under de bestaaende Forhold, desværre en sørgelig Kendsgerning, at saa længe ikke gennemgribende Foranstaltninger af lignende Art som den, her er Tale om, er iværksatte, vil der meget længe, ogsaa naar normale Tilstande indtræder, være en meget betydelig Armé af arbejdsløse næsten til enhver Tid. Jeg har derfor den Tro, at man netop ved en Lovgivning af denne Art er i Stand til at modvirke en saadan sørgelig Tilstand for Samfundet, og jeg haaber, at det ogsaa vil ske ved Gennemførelsen af dette Lovforslag, selv om det kun bliver i en ret ringe Udstrækning.

Det ærede 14de Medlem for Hovedstaden (Chr. Hansen), som gjorde nogle Bemærkninger til Underbilaget til Bilag 2, har maaske Ret — det kan jeg ikke bestemt afgøre — i sin Paastand om, at her var visse Unøjagtigheder, men de Oplysninger, her foreligger, er naturligvis base-

rede paa de Meddelelser, man har indhentet fra de forskellige Virksomheder. Jeg kan, da vi er inde paa at tale om Urigtigheder, samtidig oplyse, at der i Oplysningerne om Saltraffinaderier, Tillæg A. Sp. 3039, er et Par Trykfejl. Der skulde have staaet 1 400 000 og ikke 1 4000 000.

Det samme ærede Medlem spurgte, hvorvidt en Fabrik som Soyakagefabrikken vilde komme ind under Loven. Jeg maa hertil svare, at forsaavidt den arbejder med saakaldt Døgn drift, vil den komme ind under Loven.

Endelig spurgte det ærede Medlem ogsaa om, hvorvidt der var foretaget de i sin Tid lovede Undersøgelser angaaende Sygeligheden og Dødeligheden i Kontor- og Butiksfagene. Jeg har ikke haft Lejlighed til at skaffe dette Materiale frem endnu, men forudsætter, at der foreligger et Materiale derom, og jeg kan i alt Fald love det ærede Medlem at fortsætte de Undersøgelser, som utvivlsomt tidligere er iværksatte. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er et Fag, som ganske sikkert maa have vor Opmærksomhed, idet det vistnok med Rette kan gøres gældende, at den ret lange Arbejdstid og de Forhold, hvorunder der arbejdes, medvirker til en Sygelighed, som det var ønskeligt kunde indskrænkes.

Jeg skal efter disse Bemærkninger nøjes med at udtale min Tak til de forskellige, der har udtalt sig i Tilslutning til Lovforslaget, og udtale min Villighed til Forhandling om de Enkeltheder, som der fra forskellige Sider er peget paa. Jeg maa maaske overfor Ønsket om Udvælgelse sige, at et saadant Ønske forstaar jeg meget vel, og jeg skal selvfølgelig intet indvende derimod; men jeg vil dog gerne henstille, at det bliver en saa kortvarig Overvejelse som muligt. Tiden og Forholdene opfordrer til paa saadanne Omraader som det her omhandlede at udvise en imødekommende Holdning fra Lovgivningsmagtens Side. Arbejderne — og det gælder jo i høj Grad de Arbejdere, der her er Tale om — har baaret deres Del af de Byrder, som Krigsaarene har lagt paa Folkens Skuldre. Disse Fag, der har haft den lange Arbejdstid, og som i saa mange Henseender lever under slette Arbejdsvilkaar, har ganske naturligt et første Krav paa at blive imødekommet, naar Mulighederne nu er til Stede for at beskæftige sig med andre end de egentlig af Krigstiden fremkaldte Opgaver. Jeg maa derfor meget henstille, at man gør sine Overvejelser saa kortvarige som mu-